

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/65/2014
Identifikačné číslo spisu: 5612210576
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Bystrianska
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:5612210576.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8 C 202/2012, o dovolaní žalobkyne, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 NcC 44/2013, zo dňa 31. januára 2013, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“).

V konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8 C 202/2012 konajúca sudkyňa JUDr. Jana Halušková oznámila podľa § 15 ods. 1 O.s.p., že v uvedenej veci možno mať pochybnosti o jej nezaujatosti vzhľadom ku skutočnosti, že žalobca sa domáha majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v súvislosti s exekučným konaním vedenom na okresnom súde, na ktorom vykonáva funkciu sudcu.

Krajský súd v Žiline dňa 31. januára 2013 uznesením sp. zn. 6 NcC 44/2013 rozhodol tak, že JUDr. Jana Halušková sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš n i e j e v y l ú č e n á z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8 C 202/2012.

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Žiline napadla žalobkyňa dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že v konaní rozhodovali vylúčení sudcovia (§ 237 písm. g/ O.s.p.), dovolaním napadnuté rozhodnutie je

vecne nesprávne a zasahuje do jej práva na nestranný súd a zákonného sudcu. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady dovolacieho prieskumu.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia môže účastník konania napadnúť dovolaním iba právoplatné rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Žiline rozhodoval nie ako súd odvolací (nekonal v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.), ale ako súd nadriadený Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (konal v zmysle § 14 a nasl. O.s.p.). Dovolaním žalobkyne je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu; takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd preto konanie o dovolaní žalobkyne zastavil.

Dovolateľka z procesného hľadiska zavinila, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť žalovanej trovy tohto konania. Dovolací súd nepriznal žalovanej náhradu trov konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.